

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 246

40e jaargang

12 augustus 1997

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer

Inhoud

Bladzijde

I *Mededelingen*

Raad

97/C 246/01

Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 30/97 van 30 juni 1997, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt

1

NL

1

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 30/97

door de Raad vastgesteld op 30 juni 1997

met het oog op de aanneming van Richtlijn 97/.../EG van de Raad van ... betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt

(97/C 246/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat het optreden van de Gemeenschap in de sector zeevaart moet zijn gericht op de verbetering van de veiligheid van de zeevaart;
- (2) Overwegende dat op 2 april 1993 het Protocol van Torremolinos van 1993 met betrekking tot het Internationaal Verdrag van Torremolinos voor de beveiliging van vissersvaartuigen van 1977, hierna „het Protocol van Torremolinos” te noemen, is vastgesteld;
- (3) Overwegende dat de toepassing van dit protocol in Gemeenschapsverband op vissersvaartuigen die onder de vlag varen van een lidstaat, die dienst doen in de territoriale of binnenwateren van een lidstaat

of die hun vangst aan land brengen in een haven van een van de lidstaten, de veiligheid van dergelijke vaartuigen ten goede komt, aangezien de diverse nationale wetgevingen nog niet het in het protocol vastgelegde veiligheidsniveau eisen; dat een dergelijk gemeenschappelijk veiligheidsniveau, via de harmonisatie van de diverse en uiteenlopende nationale veiligheidsvoorschriften, ertoe zal leiden dat vissersvaartuigen die in eenzelfde gebied dienst doen, op gelijke voet kunnen concurreren zonder dat de veiligheid in het geding komt;

- (4) Overwegende dat, vooral met het oog op de dimensie van de interne markt, optreden op Gemeenschapsniveau de meest doeltreffende manier is om een gemeenschappelijk veiligheidsniveau voor vissersvaartuigen in de gehele Gemeenschap vast te stellen;
- (5) Overwegende dat een richtlijn van de Raad het passende rechtsinstrument is aangezien deze een kader verschaft voor een uniforme, verplichte toepassing van de veiligheidsnormen door de lidstaten, terwijl ze elke lidstaat vrij laat te beslissen welke instrumenten binnen zijn intern stelsel het meest geschikt zijn voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn;
- (6) Overwegende dat verscheidene belangrijke hoofdstukken van het protocol uitsluitend van toepassing zijn op vissersvaartuigen waarvan de lengte 45 meter of meer bedraagt; dat er door de toepassing van het protocol in Gemeenschapsverband te beperken tot dergelijke vaartuigen een kloof zou ontstaan tussen de veiligheid van deze vaartuigen en die van kleinere vissersvaartuigen waarvan de lengte tussen de 24 en 45 meter bedraagt, en er hierdoor concurrentiedistorsies zouden ontstaan;

⁽¹⁾ PB nr. C 292 van 4. 10. 1996, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. C 66 van 3. 3. 1997, blz. 31.

⁽³⁾ Besluit van het Europees Parlement van 24 april 1997 (PB nr. C 150 van 19. 5. 1997, blz. 31), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 30 juni 1997 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

- (7) Overwegende dat artikel 3, lid 4, van het protocol erin voorziet dat de partijen bepalen welke van hun voorschriften inzake vaartuigen met een grotere maximale lengte dan 24 meter geheel of gedeeltelijk zullen worden toegepast op vaartuigen die onder hun vlag varen en die korter zijn dan de voorgeschreven grenswaarde voor de lengte, maar langer dan 24 meter; dat de partijen in artikel 3, lid 5, van het protocol worden opgeroepen uniforme normen vast te stellen voor dergelijke vissersvaartuigen die dienst doen in dezelfde regio;
- (8) Overwegende dat, teneinde de veiligheid te vergroten en concurrentiedistorsies te voorkomen, ernaar dient te worden gestreefd de veiligheidsvoorschriften van deze richtlijn toe te passen op alle vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt en die in de visserijzones van de Gemeenschap dienst doen, ongeacht onder welke vlag zij varen; dat dit voor vissersvaartuigen die onder de vlag van derde staten varen en die dienst doen in de territoriale of binnenwateren van een lidstaat of hun vangst in een haven van een lidstaat aan land brengen, dient te worden bereikt in overeenstemming met de algemene regels van het volkenrecht;
- (9) Overwegende dat de relevante voorschriften van de richtlijnen van de Raad die in het kader van de sociale politiek van de Gemeenschap zijn vastgesteld, van toepassing dienen te blijven;
- (10) Overwegende dat de lidstaten op grond van de voorgaande overwegingen, de voorschriften van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos van 1993, rekening houdend met de relevante voorschriften van bijlage I bij deze richtlijn, op nieuwe en, waar vereist, bestaande vissersvaartuigen met een lengte van 45 meter of meer dienen toe te passen; dat de lidstaten ook de voorschriften van de hoofdstukken IV, V, VII en IX van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos, als gewijzigd door bijlage II bij deze richtlijn, dienen toe te passen op alle nieuwe vaartuigen met een lengte van 24 meter of meer doch minder dan 45 meter die onder hun vlag varen;
- (11) Overwegende dat specifieke voorschriften als genoemd in bijlage III gerechtvaardigd kunnen zijn om redenen die verband houden met specifieke regionale omstandigheden, zoals geografische en klimatologische omstandigheden; dat dergelijke voorschriften zijn ontwikkeld voor vissersvaartuigen die dienst doen in de noordelijke, respectievelijk de zuidelijke zones;
- (12) Overwegende dat, in het belang van meer veiligheid, vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, moeten voldoen aan de specifieke voorschriften als genoemd in bijlage IV;
- (13) Overwegende dat vissersvaartuigen die de vlag van een derde staat voeren, geen toestemming zouden moeten krijgen om in de territoriale of binnenwateren van een lidstaat dienst te doen of hun vangst in een haven van een lidstaat aan land te brengen, om aldus te concurreren met vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, tenzij hun vlaggenstaat heeft verklaard dat zij voldoen aan de technische voorschriften van deze richtlijn;
- (14) Overwegende dat uitrusting die voldoet aan de voorschriften van Richtlijn 96/98/EG van de Raad van 20 december 1996 inzake uitrusting van zeeschepen⁽¹⁾, bij installatie aan boord van vissersvaartuigen automatisch moet worden erkend als zijnde in overeenstemming met de specifieke voorschriften voor een dergelijke uitrusting van die richtlijn, aangezien de vereisten van Richtlijn 96/98/EG minimaal gelijkwaardig zijn aan die van het Protocol van Torremolinos en van deze richtlijn;
- (15) Overwegende dat de lidstaten geconfronteerd kunnen worden met lokale omstandigheden die rechtvaardigen dat specifieke veiligheidsmaatregelen worden toegepast op vissersvaartuigen die in bepaalde zones dienst doen; dat zij het tevens passend kunnen achten om vrijstellingen van of voorschriften die gelijkwaardig zijn aan het bepaalde in de bijlage bij het Protocol van Torremolinos aan te nemen; dat zij het recht moeten hebben dergelijke maatregelen vast te stellen, mits hiervoor de comitéprocedure wordt gevolgd;
- (16) Overwegende dat er momenteel geen uniforme internationale technische normen zijn voor vissersvaartuigen qua sterkte van de romp, hoofdmachines en hulpwerktuigen en de elektrische en automatische systemen; dat dergelijke normen kunnen worden vastgesteld op basis van de voorschriften van erkende organisaties of nationale overheden;
- (17) Overwegende dat de lidstaten voor het toezicht op de daadwerkelijke tenuitvoerlegging en handhaving van deze richtlijn onderzoeken zouden moeten verrichten en certificaten van overeenstemming zouden moeten afgeven voor vissersvaartuigen die aan de specifieke voorschriften van deze richtlijn voldoen;
- (18) Overwegende dat, om de volledige toepassing van deze richtlijn te garanderen en in overeenstemming met de procedure van artikel 4 van het Protocol van Torremolinos, vissersvaartuigen onderworpen zouden moeten worden aan controle in de havenstaat; dat een lidstaat ook controles mag uitvoeren aan boord van vissersvaartuigen van derde landen die niet in de territoriale of binnenwateren van een lidstaat dienst doen of hun vangst niet in een haven van een lidstaat aan land brengen, wanneer die zich in een haven van die lidstaat bevinden, om na te gaan of zij voldoen aan de voorschriften van dat protocol, zodra dit in werking is getreden;
- (19) Overwegende dat een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten, de Commissie dient

⁽¹⁾ PB nr. L 46 van 17. 2. 1997, blz. 25.

bij te staan bij de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van deze richtlijn; dat deze functie kan worden vervuld door het comité dat is ingesteld bij artikel 12 van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad van 13 september 1993 betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen⁽¹⁾;

- (20) Overwegende dat dit comité, in het belang van een coherente tenuitvoerlegging van deze richtlijn, bepaalde bepalingen kan aanpassen om rekening te houden met de relevante ontwikkelingen op internationaal niveau;
- (21) Overwegende dat de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), in overeenstemming met artikel 3, lid 5, van het Protocol van Torremolinos, in kennis moet worden gesteld van deze richtlijn;
- (22) Overwegende dat de lidstaten, in het belang van een volledige tenuitvoerlegging van deze richtlijn, een stelsel van sancties zouden moeten invoeren die van toepassing zijn bij een inbreuk op de nationale voorschriften die uit hoofde van deze richtlijn zijn vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

1. Het doel van deze richtlijn is veiligheidsnormen vast te stellen voor nieuwe en, voorzover deze onder de bijlage bij het Protocol van Torremolinos vallen, bestaande zee-gaande vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt en die

- onder de vlag van een lidstaat varen en in de Gemeenschap geregistreerd zijn, of
- dienst doen in de territoriale of binnenwateren van een lidstaat, of
- hun vangst in een haven van een lidstaat aanlanden.

Pleziervaartuigen die niet-commerciële visserij beoefenen, zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.

2. Deze richtlijn laat de bepalingen van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk⁽²⁾, de bijzondere richtlijnen in

de zin van die richtlijn en inzonderheid Richtlijn 93/103/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het werk aan boord van vissersvaartuigen (dertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)⁽³⁾ onverlet.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn en de bijlagen wordt verstaan onder:

1. „vissersvaartuig” of „vaartuig”, elk vaartuig dat is uitgerust of met commercieel oogmerk gebruikt wordt voor het vangen van vis of andere levende rijkdommen van de zee;
2. „nieuw vissersvaartuig”, een vissersvaartuig waarvoor:
 - a) op of na 1 januari 1999 het bouwcontract of het contract voor een ingrijpende verbouwing wordt gegund; of
 - b) het bouwcontract of het contract voor een ingrijpende verbouwing is gegund vóór 1 januari 1999 en dat drie jaar of meer na deze datum wordt opgeleverd; of
 - c) bij gebreke van een bouwcontract, op of na 1 januari 1999:
 - de kiel wordt gelegd; of
 - een aanvang wordt gemaakt met de bouw van een als zodanig herkenbaar specifiek type vaartuig; of
 - een aanvang wordt gemaakt met de samenbouw die ten minste 50 ton of één procent van de geschatte massa van alle constructiemateriaal omvat, waarbij de kleinste van de twee hoeveelheden bepalend is;
3. „bestaand vissersvaartuig”, een vissersvaartuig dat geen nieuw vissersvaartuig is;
4. „Protocol van Torremolinos”, het Protocol van Torremolinos van 1993 met betrekking tot het Internationaal Verdrag van Torremolinos voor de beveiliging van vissersvaartuigen van 1977, met inbegrip van de wijzigingen daarop;
5. „certificaat”, het in artikel 6 bedoelde certificaat van overeenstemming;
6. „lengte”, tenzij anders bepaald, 96 procent van de totale lengte op een waterlijn op 85 procent van de kleinste holte gemeten vanaf de kiellijn, of de lengte van de voorzijde van de voorsteven tot de hartlijn van de roerkoning op die waterlijn, indien deze lengte groter is; bij vaartuigen die met stuurlast ontworpen zijn, moet de waterlijn waarop deze lengte gemeten wordt, evenwijdig aan de ontwerplastlijn worden genomen;

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 5. 10. 1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/36/EG (PB nr. L 196 van 7. 8. 1996, blz. 7).

⁽²⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 307 van 13. 12. 1993, blz. 1.

7. „dienst doen”, het vangen, of vangen en verwerken van vis of andere levende rijkdommen van de zee, onverminderd het recht op onschuldige doorvaart door de territoriale wateren en de vrijheid van scheepvaart in de 200 mijls exclusieve economische zone;
8. „erkende organisatie”, een organisatie die is erkend overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties⁽¹⁾.

Artikel 3

Algemene voorschriften

1. De lidstaten zien erop toe dat de bepalingen van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos worden toegepast op de betrokken vissersvaartuigen die onder hun vlag varen, tenzij in bijlage I bij deze richtlijn anders wordt bepaald.

Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, moeten bestaande vaartuigen uiterlijk op 1 juli 1999 aan de relevante voorschriften van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos voldoen.

2. De lidstaten zien erop toe dat ook de voorschriften van de hoofdstukken IV, V, VII en IX van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos die gelden voor vaartuigen met een lengte van 45 meter of meer, worden toegepast op nieuwe vissersvaartuigen met een lengte van 24 meter of meer die onder hun vlag varen, tenzij in bijlage II bij deze richtlijn anders wordt bepaald.

3. De lidstaten dragen er evenwel zorg voor dat vaartuigen die onder hun vlag in een specifiek vaargebied dienst doen, in overeenstemming zijn met de voorschriften voor dat vaargebied, als gedefinieerd in bijlage III.

4. De lidstaten zien erop toe dat vaartuigen die onder hun vlag varen, voldoen aan de specifieke veiligheidsvoorschriften van bijlage IV.

5. De lidstaten verbieden vissersvaartuigen die onder de vlag van een derde staat varen, in de territoriale wateren of binnenwateren van de lidstaten dienst te doen of hun vangst in een van de havens van de lidstaten aan te lande, tenzij de Administratie van hun vlaggenstaat heeft verklaard dat zij voldoen aan de in de leden 1, 2, 3 en 4 en artikel 5 bedoelde voorschriften.

6. Scheepsuitrusting die in bijlage A.1 bij Richtlijn 96/98/EG van de Raad inzake de uitrusting van zeeschepen is opgenomen en die aan de voorschriften van die richtlijn voldoet, wordt, wanneer zij aan boord van een vissersvaartuig wordt geïnstalleerd om aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn te voldoen, automatisch beschouwd als zijnde in overeenstemming met deze voor-

schriften, ongeacht of in deze voorschriften al dan niet is bepaald dat deze uitrusting naar genoegen van de vlaggenstaat moet worden beproefd en goedgekeurd.

Artikel 4

Specifieke voorschriften, vrijstellingen en gelijkwaardige voorschriften

1. Indien een lidstaat of een aantal lidstaten van mening is dat bepaalde situaties ten gevolge van specifieke lokale omstandigheden of bijzondere kenmerken van het vaartuig specifieke veiligheidsmaatregelen voor vissersvaartuigen die in een bepaald vaargebied dienst doen, noodzakelijk maken, en indien de noodzaak daarvan is aangetoond, kunnen zij, volgens de procedure in lid 4, dergelijke specifieke veiligheidsmaatregelen vaststellen om rekening te houden met lokale omstandigheden zoals de aard en de klimatologische omstandigheden van de wateren waarin deze vaartuigen dienst doen en de lengte van hun reizen of met hun bijzondere kenmerken zoals het gebruikte constructiemateriaal.

De vastgestelde maatregelen zullen worden opgenomen in bijlage III.

2. De lidstaten passen de bepalingen van voorschrift 3, paragraaf (3), van hoofdstuk I van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos betreffende de vaststelling van vrijstellingsmaatregelen toe volgens de procedure van lid 4 van dit artikel.

3. De lidstaten kunnen, volgens de procedure van lid 4 van dit artikel, maatregelen vaststellen die gelijkwaardige voorzieningen toelaten overeenkomstig voorschrift 4, paragraaf (1), van hoofdstuk I van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos.

4. Een lidstaat die gebruik maakt van lid 1, 2 of 3, dient de volgende procedure te volgen:

- a) De lidstaat stelt de Commissie in kennis van de maatregelen die hij wil treffen, inclusief de bijzonderheden die nodig zijn om te verzekeren dat het veiligheidsniveau hoog genoeg is.
- b) Indien binnen zes maanden na de kennisgeving, overeenkomstig de procedure van artikel 9, wordt besloten dat de voorgestelde maatregelen niet gerechtvaardigd zijn, kan van de betrokken lidstaat worden verlangd dat hij de voorgestelde maatregelen aanpast of intrekt.
- c) De vastgestelde maatregelen dienen te worden opgenomen in de nationale wetgeving en meegedeeld aan de Commissie, die de overige lidstaten van alle bijzonderheden in kennis stelt.
- d) Dergelijke maatregelen moeten gelden voor alle vissersvaartuigen die onder dezelfde gespecificeerde voorwaarden dienst doen, zonder discriminatie op grond van de vlag waaronder zij varen of de nationaliteit van hun exploitant.

⁽¹⁾ PB nr. L 319 van 12. 12. 1994, blz. 20.

- e) De in lid 2 bedoelde maatregelen gelden slechts zolang het vissersvaartuig dienst doet onder gespecificeerde voorwaarden.

Artikel 5

Normen voor ontwerp, bouw en onderhoud

De normen voor het ontwerp, de bouw en het onderhoud van de romp, de hoofdmachines en hulpwerktuigen, alsmede de elektrische en automatische systemen van een vissersvaartuig zijn de voorschriften die van kracht waren ten tijde van de bouw, als vastgesteld voor de classificatie door een erkende organisatie of gebruikt door een overheidsinstantie.

Voor nieuwe vaartuigen komen deze voorschriften overeen met de procedure en de voorwaarden van artikel 14, lid 2, van Richtlijn 94/57/EG.

Artikel 6

Onderzoeken en certificaten

1. De lidstaten geven voor vissersvaartuigen die onder hun vlag varen en aan de artikelen 3 en 5 voldoen, een certificaat van overeenstemming met de eisen van deze richtlijn af, vergezeld van een inventaris van uitrusting, of, indien van toepassing, een certificaat van vrijstelling. Het certificaat van overeenstemming, de inventaris van uitrusting en het certificaat van vrijstelling dienen te beantwoorden aan de modellen die zijn opgenomen in bijlage V. De certificaten worden afgegeven door de Administratie van de vlaggenstaat of namens haar door een erkende organisatie na een eerste onderzoek door inspecteurs die exclusief werkzaam zijn voor de Administratie van de vlaggenstaat zelf of een erkende organisatie of de lidstaat die door de vlaggenstaat tot het verrichten van onderzoeken is gemachtigd, overeenkomstig voorschrift 6, paragraaf (1)(a), van hoofdstuk I van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos.

2. De geldigheidsduur van de in lid 1 bedoelde certificaten mag de termijn die is vastgesteld in voorschrift 11 van hoofdstuk I van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos, niet overschrijden. Verlenging van het certificaat van overeenstemming is mogelijk na een periodiek onderzoek overeenkomstig voorschrift 6 van hoofdstuk I van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos.

Artikel 7

Controle

1. Vissersvaartuigen die dienst doen in de interne of territoriale wateren van een lidstaat of die hun vangst in de havens van de lidstaat aanlanden en die niet onder de vlag van die lidstaat varen, zijn onderworpen aan controle door die lidstaat, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Torremolinos en zonder onderscheid naar vlag of nationaliteit van de exploitant, om na te gaan of de vaartuigen aan deze richtlijn voldoen.

2. Vissersvaartuigen die niet in de interne of territoriale wateren van een lidstaat dienst doen of die hun vangst niet in de havens van een lidstaat aanlanden en die onder de vlag van een andere lidstaat varen, zijn in die havens onderworpen aan controle door de lidstaat, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Torremolinos en zonder onderscheid naar vlag of nationaliteit van de exploitant, om na te gaan of de vaartuigen aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen.

3. Vissersvaartuigen die onder de vlag van een derde staat varen en geen dienst doen in de interne of de territoriale wateren van een lidstaat, noch hun vangst in de havens van een lidstaat aanlanden, zijn in die havens onderworpen aan controle door die lidstaat, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Torremolinos, teneinde na te gaan of zij voldoen aan het Protocol van Torremolinos, zodra dit in werking is getreden.

Artikel 8

Aanpassingen

Overeenkomstig de procedure van artikel 9, lid 2, mogen:

- a) voorschriften worden vastgesteld en toegevoegd ten behoeve van:
 - een geharmoniseerde interpretatie van de voorschriften van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos, voorzover die aan het oordeel van de Administraties van de afzonderlijke verdragsluitende partijen is overgelaten en voorzover die nodig is voor de consistente toepassing in de Gemeenschap,
 - de tenuitvoerlegging van de richtlijn, zonder dat het toepassingsgebied wordt verruimd;
- b) de artikelen 2, 3, 4, 6 en 7 van de richtlijn worden aangepast en haar bijlagen worden gewijzigd, om ervoor te zorgen dat eventuele wijzigingen van het Protocol van Torremolinos die na de goedkeuring van deze richtlijn in werking treden, worden toegepast.

Artikel 9

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat is ingesteld bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EG.

2. In de gevallen waarin naar dit artikel wordt verwezen, dient onderstaande procedure te worden gevolgd:

- a) De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp. Het advies wordt uitgebracht bij de meerderheid zoals die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag wordt bepaald, in geval van besluiten die de Raad naar aanleiding van

een voorstel van de Commissie moet nemen. De stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten in het comité zullen worden gewogen op de in dat artikel beschreven wijze. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

- b) De Commissie zal de geplande maatregelen uitvoeren indien deze overeenstemmen met het advies van het comité.
- c) Indien de geplande maatregelen niet overeenstemmen met het advies van het comité, of indien geen advies wordt uitgebracht, dient de Commissie onverwijld een voorstel voor te nemen maatregelen in bij de Raad. De Raad besluit hierover bij gekwalificeerde meerderheid.

Indien de Raad niet binnen acht weken na de datum van indiening een besluit heeft genomen, voert de Commissie de voorgestelde maatregelen uit.

Artikel 10

Kennisgeving aan de IMO

Het Voorzitterschap van de Raad en de Commissie stellen de IMO in kennis van de vaststelling van deze richtlijn, onder verwijzing naar artikel 3, lid 5, van het Protocol van Torremolinos.

Artikel 11

Sancties

De lidstaten voeren een stelsel van sancties in die van toepassing zijn bij een inbreuk op de nationale voorschriften welke uit hoofde van deze richtlijn zijn vastgesteld en treffen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de sancties worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, afgemeten en ontmoedigend zijn.

Artikel 12

Tenuitvoerlegging

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1999 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen vaststellen, wordt in deze bepalingen of bij de officiële bekendmaking van deze bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen. De vorm van deze verwijzing wordt door de lidstaten bepaald.

2. De lidstaten delen de Commissie onverwijld alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de andere lidstaten daarvan in kennis.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 14

Geadresseerden

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor de Raad
De Voorzitter

BIJLAGE I

AANPASSING VAN DE VOORSCHRIFTEN VAN DE BIJLAGE BIJ HET PROTOCOL VAN
TORREMOLINOS VOOR TOEPASSING VAN ARTIKEL 3, LID 1, VAN RICHTLIJN 97/.../EG

HOOFDSTUK I

Algemene voorzieningen

Voorschrift 2: Omschrijvingen

De definitie van „nieuw vissersvaartuig” in paragraaf (1), wordt vervangen door de definitie van „nieuw vissersvaartuig” in artikel 2 van deze richtlijn.

HOOFDSTUK V

Bescherming tegen, alsmede opsporen, blussen en bestrijden van brand

Voorschrift 2: Omschrijvingen

Paragraaf (2), „standaard brandproef”, wordt gelezen met aan het einde de volgende wijzigingen met betrekking tot de standaardtemperatuurkromme:

„... De standaard tijd-temperatuurkromme wordt omschreven door een gelijkmatig verlopende kromme door de volgende punten voor de binnentemperatuur van de oven:

oorspronkelijke binnentemperatuur van de oven	20°C
na 5 minuten	576°C
na 10 minuten	679°C
na 15 minuten	738°C
na 30 minuten	841°C
na 60 minuten	945°C.”.

HOOFDSTUK VII

Reddingsmiddelen en -inrichtingen

Voorschrift 1: Toepassing

Paragraaf (2) wordt als volgt gelezen:

„De voorschriften 13 en 14 zijn eveneens van toepassing op bestaande vaartuigen waarvan de lengte 45 meter of meer bedraagt, met dien verstande dat de Administratie de tenuitvoerlegging van de bepalingen van deze voorschriften kan uitstellen tot 1 februari 1999.”.

Voorschrift 13: Radio-apparatuur voor reddingsmiddelen

Paragraaf (2) wordt als volgt gelezen:

„Voor zenden en ontvangen geschikte VHF-radiotelefonieapparatuur die zich aan boord van bestaande vaartuigen bevindt en die niet voldoet aan de door de Organisatie vastgestelde prestatienormen mag tot 1 februari 1999 worden geaccepteerd, mits de Administratie ervan overtuigd is dat zij compatibel is met goedgekeurde voor zenden en ontvangen geschikte VHF-radiotelefonieapparatuur.”.

HOOFDSTUK IX

Radiocommunicatie*Voorschrift 1: Toepassing*

Paragraaf (1) wordt als volgt gelezen:

„Voor bestaande schepen mag de Administratie de tenuitvoerlegging van de voorschriften evenwel uitstellen tot 1 februari 1999.”.

Voorschrift 3: Vrijstellingen

Paragraaf (2) (c) wordt als volgt gelezen:

„wanneer het vaartuig definitief uit de vaart wordt genomen vóór 1 februari 2001.”.

BIJLAGE II

AANPASSING VAN DE VOORSCHRIFTEN VAN DE HOOFDSTUKKEN IV, V, VII EN IX VAN DE BIJLAGE BIJ HET PROTOCOL VAN TORREMOLINOS VAN 1993, OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 3, LID 4, DAARVAN, TEN BEHOEVE VAN DE TOEPASSING OP VISSERSVAARTUIGEN MET EEN LENGTE VAN TEN MINSTE 24 METER

HOOFDSTUK IV

Machine- en elektrische installaties en tijdelijke onbemande ruimten voor machines

Voorschrift 1: Toepassing

Voorschrift 1 wordt als volgt gelezen:

„Tenzij anders is bepaald, is dit hoofdstuk van toepassing op nieuwe vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt.”.

Voorschrift 7: Verbinding tussen het stuurhuis en de ruimte voor machines

Voorschrift 7 wordt als volgt gelezen:

„Twee onafhankelijk werkende communicatiemiddelen moeten . . . zijn aangebracht, waarvan één een machinekamertelegraaf moet zijn, met dien verstande dat voor vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt en waarvan de voortstuwingswerktuigen rechtstreeks vanuit het stuurhuis worden bediend, de Administratie andere communicatiemiddelen dan een machinekamertelegraaf kan aanvaarden.”.

Voorschrift 8: Bediening van de voortstuwingsmachines vanuit het stuurhuis

Paragraaf (1) (d) wordt als volgt gelezen:

„. . . of in de controlekamer. Voor vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt, kan de Administratie toestaan dat het bedieningsstation in de ruimte voor machines alleen een noodstation is, mits de controle-inrichting en bedieningsorganen in het stuurhuis doelmatig zijn;”.

Voorschrift 16: Elektrische hoofdkrachtbron

Paragraaf (1) (b) wordt als volgt gelezen:

„. . . buiten bedrijf is gekomen. Indien echter op vaartuigen met een lengte van minder dan 45 meter één generator buiten bedrijf is gekomen, is het slechts vereist dat de goede werking van de voor de voortstuwings en veiligheid van het vaartuig noodzakelijke diensten wordt verzekerd.”.

Voorschrift 17: Elektrische noodkrachtbron

Paragraaf (6) wordt als volgt gelezen:

„Accumulatorenbatterijen die ingevolge dit voorschrift geplaatst zijn, met uitzondering van die voor de radiozender en -ontvanger in vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt, moeten in een goed geventileerde ruimte . . .”.

Voorschrift 22: Alarminstallatie

Paragraaf (2) (a) wordt als volgt gelezen:

„De alarminstallatie . . . zichtbaar aangeven. In vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt, kan de Administratie echter toestaan dat de installatie elke afzonderlijke alarmfunctie alleen in het stuurhuis hoorbaar en zichtbaar aangeeft.”.

Paragraaf (2) (b) wordt als volgt gelezen:

„In vaartuigen waarvan de lengte 45 meter of meer bedraagt, moet de alarminstallatie verbonden kunnen worden . . .”.

Paragraaf (2) (c) wordt als volgt gelezen:

„In vaartuigen waarvan de lengte 45 meter of meer bedraagt, moet een machinistenalarm . . .”.

HOOFDSTUK V

Bescherming tegen, alsmede opsporen, blussen en bestrijden van brand

Voorschrift 2: Omschrijvingen

Paragraaf (14) (b) wordt als volgt gelezen:

„... van niet minder dan 375 kilowatt”.

Deel C

De titel wordt vervangen door:

„Deel C — Brandbeveiligingsmaatregelen op schepen waarvan de lengte 24 meter of meer, maar minder dan 60 meter bedraagt”.

Voorschrift 35: Brandbluspompen

De volgende alinea wordt ingevoegd:

„Ongeacht het bepaalde in voorschrift V/35 (1), moeten er te allen tijde ten minste twee brandbluspompen aanwezig zijn.”.

Aan paragraaf (8) wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

„of 25 kubieke meter per uur, waarbij de hoogste waarde bepalend is.”.

Voorschrift 40: Brandblusinrichtingen in ruimten voor machines

Paragraaf (1) (a) wordt als volgt gelezen:

„... van niet minder dan 375 kilowatt, ...”.

HOOFDSTUK VII

Reddingsmiddelen en -voorzieningen

Voorschrift 1: Toepassing

Paragraaf (1) wordt als volgt gelezen:

„(1) Tenzij anders bepaald, is dit hoofdstuk van toepassing op nieuwe vaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt.”.

Voorschrift 5: Aantallen en typen reddingsboten en -vloten en „man over boord”-boten

1. Het begin van paragraaf (3) wordt als volgt gelezen:

„Vaartuigen waarvan de lengte minder dan 75 meter, doch 45 meter of meer bedraagt, dienen te voldoen aan:”.

2. Een nieuwe paragraaf (3 bis) wordt ingevoegd:

„(3 bis) Vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt, moeten zijn uitgerust met:

- a) reddingsboten en -vloten die gezamenlijk voldoende ruimte bieden aan ten minste 200 percent van het totale aantal opvarenden. Een voldoende aantal van de reddingsboten en -vloten dat ten minste het totale aantal opvarenden kan opnemen, moet aan beide zijden van het vaartuig te water kunnen worden gelaten; en
- b) een „man over boord”-boot, behalve wanneer de Administratie ervan overtuigd is dat vanwege de afmetingen en manoeuvreerbaarheid van het vaartuig, de direct aanwezige opsporings- en reddingsfaciliteiten vanaf de wal en de meteorologische waarschuwingssystemen alsmede vanwege de werkzaamheden van het vaartuig in vaargebieden die niet zijn blootgesteld aan zwaar weer of vanwege de werkzaamheden van het vaartuig die aan een bepaald jaargetijde zijn gebonden, de aanwezigheid van een dergelijke boot niet noodzakelijk is.”.

3. Paragraaf (4) wordt als volgt gelezen:

„In plaats van te voldoen aan de eisen van de paragrafen (2) (a), (3) (a) en (3 bis) (a) mogen vaartuigen ...”.

Voorschrift 10: Reddingsboeien

1. Paragraaf (1) (b) wordt als volgt gelezen:

„6 reddingsboeien aan boord van vaartuigen waarvan de lengte minder dan 75 meter, doch 45 meter of meer bedraagt;”.

2. Paragraaf (1) (c) wordt als volgt gelezen:

„4 reddingsboeien aan boord van vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt.”.

Voorschrift 13: Radioreddingsmiddelen

De volgende nieuwe paragraaf (1 bis) wordt ingevoegd:

„(1 bis) Voor vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt, mag het aantal van dergelijke toestellen worden teruggebracht tot twee, indien de Administratie de eis om drie van dergelijke toestellen te voeren overbodig acht, gezien het vaargebied van het vaartuig en het aantal personen dat dienst doet aan boord.”.

Voorschrift 14: Radartransponders

Het einde wordt als volgt gelezen:

„... op elke reddingsboot. Elk vaartuig waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt, dient ten minste één radartransponder te voeren.”.

HOOFDSTUK IX

Radiocommunicatie

Voorschrift 1: Toepassing

Paragraaf (1) wordt als volgt gelezen:

„Tenzij anders bepaald, is dit hoofdstuk van toepassing op nieuwe vaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt en op bestaande vaartuigen waarvan de lengte 45 meter of meer bedraagt.”.

BIJLAGE III

REGIONALE EN LOKALE BEPALINGEN (ARTIKEL 3, LID 3, EN ARTIKEL 4, LID 1)

A. „Noordelijke” regionale bepalingen:

1. *Toepassingsgebied*

Tenzij anders bepaald, de wateren ten noorden van de grens als aangegeven op de aan deze bijlage gehechte kaart, met uitzondering van de Oostzee. Deze grens wordt gevormd door de parallel van 62° NB van de westkust van Noorwegen tot 4° WL, vandaar door de meridiaan van 4° WL tot 60° 30' NB, vandaar door de parallel van 60° 30' NB tot 5° WL, vandaar door de meridiaan van 5° WL tot 60° NB, vandaar door de parallel van 60° NB tot 15° WL, vandaar door de meridiaan van 15° WL tot 62° NB, vandaar door de parallel van 62° NB tot 27° WL, vandaar door de meridiaan van 27° WL tot 59° NB en vandaar door de parallel van 59° NB naar het westen.

2. *Omschrijvingen*

„Zwaar drijfijis” is drijfijis dat ten minste 8/10e van de oppervlakte van de zee bedekt.

3. *Ad voorschrift III/7 (1) (Bedrijfsomstandigheden)*

Ter aanvulling van de specifieke bedrijfsomstandigheden als bedoeld in voorschrift III/7 (1) dient tevens rekening te worden gehouden met de volgende bedrijfsomstandigheden:

- (e) bedrijfsomstandigheid (b), (c) of (d), naar gelang van welke de laagste waarden van de stabiliteitsparameters vervat in de stabiliteitscriteria genoemd in voorschrift III/2 oplevert, dient te worden berekend rekening houdend met de invloed van ijsafzetting overeenkomstig de bepalingen van voorschrift III/8;
- (f) voor vaartuigen die met de ringzegen vissen: vertrek van de visgronden met het vistuig, zonder vangst en met 30 procent van de voorraden, brandstoffen, enz., met inbegrip van de invloed van ijsafzetting overeenkomstig de bepalingen van voorschrift III/8.

4. *Ad voorschrift III/8 (Ijsafzetting)*

De specifieke bepalingen van voorschrift III/8 en de specifieke richtsnoeren die zijn gegeven in aanbeveling 2 door de Conferentie van Torremolinos, zullen binnen de betrokken regio worden toegepast, d.w.z. ook buiten de grenzen die zijn aangegeven op de kaart waarvan genoemde aanbeveling vergezeld gaat.

Onverminderd de bepalingen van voorschrift VII/8 (1) (a) en (b) dient bij het berekenen van de stabiliteit van vaartuigen die dienst doen in het vaargebied ten noorden van 63° NB tussen 28° WL en 11° WL, rekening te worden gehouden met een ijsafzetting van:

- (a) 40 kilogram per vierkante meter op blootgestelde dekken en gangboorden;
- (b) 10 kilogram per vierkante meter van het geprojecteerde zijdelingse oppervlak aan elke zijde van het vaartuig boven de waterlijn.

5. *Ad voorschrift VII/5 (2) (b) en (3) (b) (Aantallen en typen reddingsboten en -vloten en „man over boord”-boten)*

Onverminderd de bepalingen van voorschrift VII/5 (2) (b), (3) (b) en (3 bis) dient bij vaartuigen waarvan de bouw van de romp voldoet aan de voorschriften van een erkende organisatie om dienst te doen in wateren met zwaar drijfijis overeenkomstig voorschrift II/1 (2) van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos, de „man over boord”-boot/reddingsboot als bedoeld in paragraaf (2) (b), (3) (b) of (3 bis) (b) ten minste gedeeltelijk overdekt te zijn (als omschreven in voorschrift VII/18) en voldoende inhoud te hebben om aan alle opvarenden plaats te bieden.

6. *Ad voorschrift VII/9 (Overlevingspakken en thermische beschermingsmiddelen)*

Onverminderd de bepalingen van voorschrift VII/9 dient voor elk der opvarenden een overlevingspak in een passende maat beschikbaar te zijn dat voldoet aan de bepalingen van voorschrift VII/25, met inbegrip van de maatregelen die op dat voorschrift van toepassing zijn en die in deze bijlage onder punt 1.8 staan vermeld.

7. *Ad voorschrift VII/14 (radartransponders)*

Ter aanvulling van de bepalingen van hoofdstuk VII, deel B, moet elke reddingsboot, elke „man over boord”-boot en elk reddingsvlot te allen tijde zijn voorzien van een goedgekeurde radartransponder die in staat is in de 9 GHz-band te werken.

8. *Ad voorschrift VII/25 (Overlevingspakken)*

Onverminderd de bepalingen van voorschrift VII/25 dienen alle overlevingspakken die op grond van punt 1.6 van deze bijlage zijn vereist, uit één stuk te zijn vervaardigd van materiaal met intrinsieke isolatie-eigenschappen en tevens te voldoen aan de eisen betreffende drijfvermogen van voorschrift VII/24 (1) (c) (i). Bovendien moet aan alle overige relevante bepalingen van voorschrift VII/25 zijn voldaan.

9. *Ad voorschrift X/3 (7) (Radarinstallaties)*

Onverminderd de bepalingen van voorschrift X/3 (7), dient ieder vaartuig waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt, te zijn voorzien van een radarinstallatie die ten genoeg van de Administratie is. Deze radarinstallatie dient in staat te zijn in de 9 GHz-band te werken.

10. *Ad voorschrift X/5 (Uitrusting voor het geven van seinen)*

In aanvulling op de bepalingen van voorschrift X/5 dient elk vaartuig dat dienst doet in wateren waarin drijfijks kan voorkomen, te zijn voorzien van ten minste één zoeklicht met een verlichtingssterkte van ten minste 1 lux op een afstand van 750 meter.

B. „Zuidelijke” regionale bepalingen

1. *Toepassingsgebied*

De Middellandse Zee en de kustwateren van het zomervaar gebied van de Atlantische Oceaan binnen een afstand van 20 mijl van de kust van Spanje en Portugal, als aangegeven op de „Kaart van vaarzones en periodieke vaargebieden” in bijlage II van het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966⁽¹⁾, als gewijzigd.

2. *Voorschrift VII/9 (1) (Overlevingspakken)*

Gelet op de bepalingen van paragraaf (4) van voorschrift VII/9, wordt aan het einde van paragraaf (1) de volgende zin toegevoegd:

„Voor vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 meter bedraagt hoeft het aantal overlevingspakken niet groter dan twee te zijn.”.

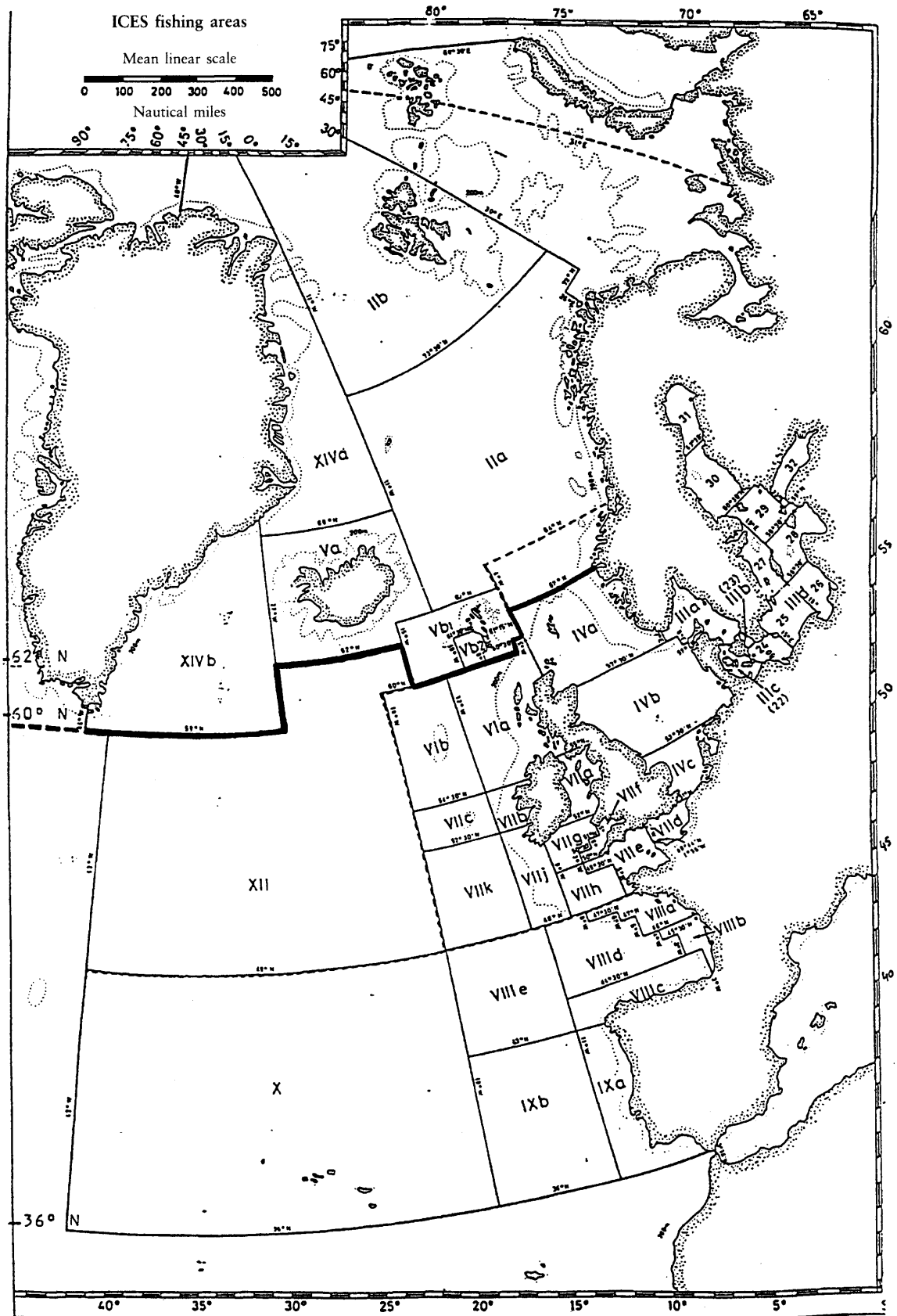
3. *Voorschrift IX/1 (Radiocommunicatie) — Toepassing*

De volgende nieuwe paragraaf (1 bis) wordt toegevoegd:

„Dit hoofdstuk is eveneens van toepassing op nieuwe vaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt, mits het vaargebied waarin zij dienst doen afdoende wordt bestreken door een kuststation dat in overeenstemming met het IMO Master Plan werkt.”.

⁽¹⁾ Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966, op 5 april 1966 vastgesteld door de Internationale Conferentie inzake de uitwatering van schepen die op initiatief van de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie in Londen is gehouden.

NOORDELIJK VAARGEBIED

BIJLAGE IV

SPECIFIEKE VEILIGHEIDSVOORSCHRIFTEN (ARTIKEL 3, LID 4)

HOOFDSTUK II

Constructie, waterdichtheid en uitrusting

De volgende nieuwe voorschriften toevoegen:

„Voorschrift 16: Werkdekken in een gesloten bovenbouw

1. Deze dekken moeten voorzien zijn van een efficiënt afvoersysteem met een voldoende draineringscapaciteit om het waswater en de ingewanden van de vis af te voeren.
2. Alle voor de visserijactiviteit nodige openingen moeten voorzien zijn van middelen die door één persoon snel en doeltreffend kunnen worden afgesloten.
3. Wanneer de vangst voor behandeling of verwerking op die dekken wordt gebracht, dient zij in een vangkamer te worden geplaatst. De vangkamers moeten voldoen aan voorschrift 11 van hoofdstuk III. Er moet een efficiënt afvoersysteem worden geïnstalleerd. Tevens moet worden voorzien in een adequate bescherming tegen onverhoeds op het werkdek stromend water.
4. De dekken moeten met ten minste twee afvoeropeningen zijn uitgerust.
5. De vrije hoogte in de werkruimte moet overal ten minste twee meter bedragen.
6. Er moet een vast ventilatiesysteem zijn aangebracht waarmee de lucht ten minste zes keer per uur wordt ververst.

Voorschrift 17: Diepgangsmarken

1. Alle schepen moeten aan beide zijden van de voor- en achtersteven voorzien zijn van diepgangsmarken.
2. Deze merken moeten zich zo dicht mogelijk bij de loodlijnen bevinden.

Voorschrift 18: Vistanks met gekoeld (RSW) of diepgekoeld (CSW) zeewater

1. Indien RSW- of CSW-tanks, dan wel soortgelijke tanksystemen worden gebruikt, dienen de tanks te zijn uitgerust met een afzonderlijke, vast aangehechte voorziening voor het vullen en ledigen.
2. Indien de tanks eveneens voor het vervoer van droge lading worden gebruikt, dienen de tanks te zijn uitgerust met een lensstelsel en te zijn voorzien van adequate middelen om te voorkomen dat water uit het lensstelsel in de tanks terecht komt.”

HOOFDSTUK III

Stabiliteit en daarmee verwante zeewaardigheid

Voorschrift 9: Hellingproef

De volgende nieuwe paragraaf (4) toevoegen:

„(4) De hellingproef en de vaststelling van de voorwaarden als vereist bij voorschrift III/9 (1), vinden ten minste om de tien jaar plaats.”

HOOFDSTUK IV

Machine- en elektrische installaties en tijdelijk onbemande ruimten voor machines

Voorschrift 13: Stuurinrichtingen

De volgende tekst toevoegen aan paragraaf (10):

„In geval van elektrische aandrijving moet de noodkrachtbron in staat zijn om de hulpstuurinrichtingen gedurende ten minste tien minuten te bedienen.”

Voorschrift 16: Elektrische hoofdkrachtbron

De volgende paragraaf (3) toevoegen:

„(3) Indien de navigatielichten alleen op elektrische stroom werken, moeten zij worden gevoed via een apart schakelbord, en moeten er adequate controlevoorzieningen voor die lichten worden geïnstalleerd.”.

Voorschrift 17: Elektrische noodkrachtbron

Onverminderd paragraaf (2), moet de elektrische noodkrachtbron op vaartuigen met een lengte van 45 meter of meer gedurende ten minste acht uur stroom kunnen leveren voor de in dat voorschrift vermelde installaties.

HOOFDSTUK V

Bescherming tegen, alsmede opsporen, blussen en bestrijden van brand*Voorschrift 22:* Brandblusinrichtingen in ruimten voor machines

Onverminderd het bepaalde in dit voorschrift, moeten alle machineruimten van categorie A zijn uitgerust met een vast aangebrachte brandblusinrichting.

Voorschrift 40: Brandblusinrichtingen in ruimten voor machines

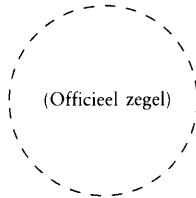
Onverminderd het bepaalde in dit voorschrift, moeten alle machineruimten van categorie A zijn uitgerust met een vast aangebrachte brandblusinrichting.

BIJLAGE V

MODELLEN VAN HET CERTIFICAAT VAN OVEREENSTEMMING, HET CERTIFICAAT VAN
VRIJSTELLING EN DE INVENTARIS VAN UITRUSTING

CERTIFICAAT VAN OVEREENSTEMMING

Dit certificaat van overeenstemming dient te worden aangevuld met een inventaris van uitrusting.

(Land)

voor een nieuw/bestaand⁽¹⁾ vissersvaartuig

uitgereikt krachtens de bepalingen van

.....
(aanduiding van de relevante maatregel(en) van de lidstaat)

ten bewijze van de overeenstemming van het hierna genoemde vaartuig met de voorschriften van Richtlijn 97/.. /EG van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt

namens de regering van

.....
(volledige officiële aanduiding van de lidstaat)

door

.....
(volledige officiële aanduiding van de bevoegde organisatie erkend uit hoofde van de bepalingen van Richtlijn 94/57/EG van de Raad)

Naam van het vaartuig	Onderscheidingsnummer of -letters	Haven van registratie	Lengte ⁽²⁾

Datum van het bouwcontract of datum van het contract voor een ingrijpende verbouwing⁽³⁾:

Datum waarop de kiel werd gelegd of het vaartuig zich in een soortgelijk stadium van bouw bevond⁽³⁾:
.....

Datum van oplevering of voltooiing van een ingrijpende verbouwing⁽³⁾:

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is, afhankelijk van de omschrijvingen van artikel 2, punten 2 en 3.

⁽²⁾ De lengte zoals omschreven in artikel 2, punt 7.

⁽³⁾ Overeenkomstig de omschrijvingen in artikel 2, punt 2.

(achterzijde certificaat)

Eerste onderzoek:

HIERMEDE WORDT VERKLAARD:

1. dat het schip is onderzocht overeenkomstig voorschrift I/6 (1) (a) van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos;
2. dat het onderzoek heeft aangetoond dat:
 - 2.1. het schip volledig voldoet aan de eisen van Richtlijn 97/.../EG van de Raad; en
 - 2.2. de maximaal voor dit vaartuig toelaatbare diepgang tijdens de reis onder elke bedrijfsomstandigheid is opgenomen in het goedgekeurde stabiliteitsboekje van (datum);
3. dat een/geen⁽¹⁾ certificaat van vrijstelling is uitgereikt.

Dit certificaat is geldig tot behoudens de periodieke onderzoeken overeenkomstig voorschrift I/6 (1) (b) (ii), (b) (iii) en (c).

Uitgereikt te op
(Plaats van uitreiking van het certificaat) (Datum van uitreiking)

.....
(Handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die
het certificaat uitreikt)
en/of
(Zegel van de uitreikende instantie)

Bij ondertekening door een ambtenaar dient de volgende alinea te worden toegevoegd:

Ondergetekende verklaart dat hij door de betrokken lidstaat naar behoren is gemachtigd om dit certificaat uit te reiken.

.....
(Handtekening)

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

(volgende bladzijde van het certificaat)

Aantekening ter verlenging van de geldigheid van het certificaat ingeval voorschrift I/11 (1) van toepassing is

Dit certificaat blijft overeenkomstig voorschrift I/11 (1) geldig tot

Getekend:
(Handtekening van de gemachtigde ambtenaar die het certificaat uitreikt)

Plaats:

Datum:

(Zegel of stempel van de uitreikende instantie)

Aantekening ter verlenging van de geldigheid van het certificaat tot het bereiken van de haven van controle ingeval voorschrift I/11 (2) of voorschrift I/11 (4) van toepassing is

Dit certificaat blijft overeenkomstig voorschrift I/11 (2) of voorschrift I/11 (4)⁽¹⁾ geldig tot

Getekend:
(Handtekening van de gemachtigde ambtenaar die het certificaat uitreikt)

Plaats:

Datum:

(Zegel of stempel van de uitreikende instantie)

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Op 12 juli 1996 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn van de Raad, op basis van artikel 84, lid 2, van het Verdrag, betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt⁽¹⁾.

Het Europees Parlement heeft zijn advies in eerste lezing uitgebracht op 24 april 1997⁽²⁾. Het Economisch en Sociaal Comité heeft advies uitgebracht op 27 november 1996⁽³⁾.

De Raad heeft zijn gemeenschappelijk standpunt overeenkomstig artikel 189 C van het Verdrag op 30 juni 1997 aangenomen.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Doel van dit voorstel is, een geharmoniseerd stelsel van veiligheidsvoorschriften in te voeren voor vissersvaartuigen met een lengte van 24 meter of meer die dienst doen in de wateren van de Gemeenschap, door:

- de bepalingen van het op 2 april 1993 aangenomen Protocol van Torremolinos bij het Internationale Verdrag voor de beveiliging van vissersvaartuigen van 1977, toepasselijk te maken op vissersvaartuigen die in de Gemeenschap geregistreerd zijn of dienst doen in de wateren van de Gemeenschap.

De bijlage bij het Protocol van Torremolinos omvat bepalingen betreffende de werkingssfeer, de vrijstellingen en gelijkwaardige voorschriften, onderzoek en certificering van vissersvaartuigen (hoofdstuk I), de bouw en uitrusting daarvan (hoofdstuk II), de stabiliteit (hoofdstuk III), de machine- en elektrische installaties (hoofdstuk IV), de bescherming tegen, alsmede opsporing, blussen en bestrijden van brand (hoofdstuk V), de bescherming van de bemanning (hoofdstuk VI), de reddingsmiddelen en -voorzieningen (hoofdstuk VII), het optreden in noodsituaties (hoofdstuk VIII), de radiocommunicatie (hoofdstuk IX) en de navigatiemiddelen aan boord (hoofdstuk X).

- bepaalde voorschriften van het Protocol van Torremolinos die enkel gelden voor vaartuigen met een lengte van 45 meter of meer, toepasselijk te maken op na 1 januari 1999 gebouwde vissersvaartuigen met een lengte tussen 24 en 45 meter;
- een aantal algemene en regionale voorschriften ter aanvulling van die van het Protocol van Torremolinos in te voeren, zoals het voorschrift dat aan de normen van een erkende organisatie (classificatieorganisatie) of aan gelijkwaardige voorschriften van de overheidsinstanties van de lidstaten moet worden voldaan;
- te bepalen dat de comitologieprocedure wordt gebruikt voor de vaststelling van een geharmoniseerde interpretatie van de omstreeks 200 bepalingen van het protocol die aan het oordeel van de overheidsinstanties van de verdragsluitende staten zijn overgelaten.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Het door de Raad aangenomen gemeenschappelijk standpunt komt overwegend overeen met het Commissievoorstel.

De ontwerp-richtlijn is van toepassing op vissersvaartuigen met een lengte van 24 meter of meer die:

- onder de vlag van een lidstaat varen en in de Gemeenschap geregistreerd zijn, of

⁽¹⁾ PB nr. C 292 van 4. 10. 1996, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. C 150 van 19. 5. 1997, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. C 66 van 3. 3. 1997, blz. 31.

- dienst doen in de territoriale of interne wateren van een lidstaat, of
- hun vangst in een haven van een lidstaat aanlanden (artikel 1 en artikel 3, lid 5).

In artikel 3 worden de algemene voorschriften genoemd waaraan die vissersvaartuigen moeten voldoen:

- Vissersvaartuigen moeten voldoen aan het Protocol van Torremolinos, tenzij in bijlage I bij de ontwerp-richtlijn anders wordt bepaald (artikel 3, lid 1). Bijlage I behelst voornamelijk wijzigingen van de data van toepassing voor een aantal bepalingen van de hoofdstukken I, V, VII en IX van de bijlage bij het protocol.
- Nieuwe vissersvaartuigen met een lengte van tussen de 24 en 45 meter moeten voldoen aan de voorschriften van de hoofdstukken IV, V, VII en IX van het protocol die van toepassing zijn op vaartuigen met een lengte van 45 meter of meer (artikel 3, lid 2). Bijlage II bij de ontwerp-richtlijn voorziet echter in bepaalde versoepelingsmaatregelen voor deze vaartuigen.
- Vaartuigen die dienst doen in specifieke vaargebieden moeten voldoen aan de voor die gebieden geldende lokale en regionale voorschriften (respectievelijk de „noordelijke” en de „zuidelijke” regionale bepalingen) als omschreven in bijlage III bij de richtlijn (artikel 3, lid 3, en bijlage III).
- Vissersvaartuigen moeten voldoen aan de in bijlage IV bij de ontwerp-richtlijn vastgestelde aanvullende veiligheidsvoorschriften (artikel 3, lid 4).

De ontwerp-richtlijn voorziet echter in de mogelijkheid om van de algemene voorschriften af te wijken. Onder voorbehoud van controle overeenkomstig de comitologieprocedure mag een lidstaat of een aantal lidstaten:

- specifieke veiligheidsvoorschriften aannemen, die dan aan bijlage III bij deze richtlijn worden toegevoegd, om rekening te houden met specifieke lokale omstandigheden (artikel 4, lid 1);
- maatregelen aannemen die in bepaalde omstandigheden vrijstelling verlenen aan vaartuigen die uitsluitend vlak onder hun kust vissen (artikel 4, lid 2);
- maatregelen aannemen die voor bepaalde uitrustingsstukken, materialen, voorzieningen of inrichtingen gelijkwaardige voorzieningen toelaten die ten minste even doeltreffend zijn als die welke bij deze richtlijn zijn voorgeschreven (artikel 4, lid 3).

De ontwerp-richtlijn schrijft ook voor dat nieuwe en bestaande vissersvaartuigen moeten voldoen aan de normen van erkende organisaties voor het ontwerp, de bouw en het onderhoud van de romp, de hoofdmachines en hulpwerktuigen, en de elektrische en automatische systemen of aan de gelijkwaardige voorschriften die worden gebruikt door de nationale overheidsinstanties (artikel 5).

Bovendien moeten de lidstaten onderzoeken uitvoeren om te waarborgen dat vissersvaartuigen aan de voorschriften van deze ontwerp-richtlijn voldoen, en certificaten van overeenstemming, inventarissen van uitrusting en certificaten van vrijstelling afgeven en verlengen overeenkomstig de in bijlage V opgenomen formulieren (artikel 6). Om de volledige toepassing van deze richtlijn te garanderen zijn de vaartuigen onderworpen aan de havenstaatcontrole, overeenkomstig artikel 4 van het Protocol van Torremolinos (artikel 7).

In het kader van de comitologieprocedure kunnen onder andere bepalingen worden aangenomen om binnen de Gemeenschap een geharmoniseerde interpretatie te waarborgen van de bepalingen van het Protocol van Torremolinos die aan het oordeel van de overheidsinstanties zijn overgelaten (artikelen 8 en 9).

Tenslotte moeten de lidstaten een stelsel van sancties invoeren voor inbreuken op de nationale voorschriften die uit hoofde van deze richtlijn zijn aangenomen (artikel 11).

IV. AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Bij de eerste lezing op 24 april 1997 heeft het Europees Parlement geen amendementen op het Commissievoorstel aangenomen.

V. WIJZIGINGEN VAN DE RAAD IN HET COMMISSIEVOORSTEL

DE PREAMBULE

De Raad heeft de preambule geheel herschreven en hem daarbij aanzienlijk ingekort, zodat de overwegingen de richtlijn motiveren en toelichten in plaats van de inhoud van de artikelen te parafraseren. De Raad heeft ook bepaalde overwegingen toegevoegd om de nieuw in de tekst ingevoegde bepalingen te motiveren.

DE ARTIKELEN

Naast een aantal redactionele wijzigingen om de structuur en leesbaarheid van de tekst te verbeteren, is de Raad overeengekomen het Commissievoorstel als volgt te wijzigen:

Artikel 1 (Doel)

De Raad heeft in lid 1 en in alle andere artikelen waar de uitdrukking voorkomt, „territoriale of binnenwateren” vervangen door „territoriale of interne wateren”, om de terminologie te eerbiedigen die gemeenlijk in de internationale zeevaartwetgeving wordt gebruikt.

De Raad heeft voorts pleziervaartuigen die niet-commerciële visserij beoefenen, uitdrukkelijk van het toepassingsgebied van de richtlijn uitgesloten.

Artikel 2 (Definities)

In punt 1 („vissersvaartuig” of „vaartuig”) heeft de Raad de door de Commissie voorgestelde tekst, die was gebaseerd op een tekst uit Richtlijn 93/103/EG van de Raad betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het werk aan boord van vissersvaartuigen, vervangen door een ruimere tekst, gebaseerd op artikel 2 van het Protocol van Torremolinos. De Raad heeft voornamelijk „uitgerust is of gebruikt wordt (voor commerciële visserij)” vervangen door „is uitgerust of met commercieel oogmerk wordt gebruikt” teneinde hieronder te laten vallen:

- vissersvaartuigen die vistuig aan boord hebben, maar niet aan het vissen zijn, zoals fabrieksschepen die hun vistuig niet gebruiken („uitgerust”);
- vaartuigen die commercieel vissen zonder dat zij daarvoor naar behoren zijn uitgerust („met commercieel oogmerk gebruikt”).

In punt 2 („nieuw vissersvaartuig”) heeft de Raad de datum „1 januari 1998” vervangen door „1 januari 1999” om aan te sluiten bij de overeenkomstige wijziging van de datum voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn (zie artikel 12).

In punt 4 („Protocol van Torremolinos”) heeft de Raad de verwijzing naar „resoluties met dwingend karakter” van de IMO geschrapt, omdat die resoluties geen integrerend deel van het protocol uitmaken.

Artikel 3 (Algemene voorschriften)

In lid 1 heeft de Raad, rekening houdend met de praktische problemen in verband met de aanpassing van bestaande vissersvaartuigen aan de normen van de ontwerp-richtlijn, voor nieuwe en voor bestaande vissersvaartuigen verschillende data van tenuitvoerlegging opgenomen, te weten 1 januari 1999 en 1 juli 1999. De in bijlage I bij de richtlijn genoemde dichterbij gelegen data moeten echter worden geëerbiedigd („tenzij in bijlage I anders wordt bepaald”), zulks om de invoering van het wereldomvattende satelliet- en communicatiesysteem voor nood-, spoed- en veiligheidsverkeer GMDSS, dat op 1 februari 1999 van kracht wordt, niet te belemmeren.

De Raad heeft voorts een nieuw lid 4 ingevoegd, en een bijbehorende bijlage IV, zodat de vaartuigen moeten voldoen aan aanvullende specifieke veiligheidsvoorschriften. Die aanvullende voorschriften zijn toegevoegd om het hoofddoel van de richtlijn te bereiken, namelijk om in de gehele Gemeenschap uniforme veiligheidsnormen op het hoogst mogelijke niveau tot stand te brengen.

Artikel 4 (Specifieke voorschriften, vrijstellingen en gelijkwaardige voorschriften)

Om redenen in verband met de presentatie heeft de Raad de voorgestelde artikelen 4 (specifieke voorschriften), 5 (vrijstellingen) en 6 (gelijkwaardige voorschriften) samengesmolten tot één artikel, aangezien voor al deze bepalingen dezelfde procedure geldt (die nu is opgenomen in lid 4 van artikel 4, in een om redactionele redenen enigszins gewijzigde vorm).

In lid 1 (specifieke voorschriften) heeft de Raad ook aan een „aantal” lidstaten toegestaan specifieke lokale veiligheidsmaatregelen aan te nemen, aangezien lokale omstandigheden wellicht niet tot één lidstaat beperkt blijven. Voor de duidelijkheid heeft de Raad „klimatologische omstandigheden” toegevoegd aan de voorbeelden van lokale omstandigheden die specifieke voorschriften rechtvaardigen. Om het doel van totstandbrenging van uniforme veiligheidsnormen voor de gehele Gemeenschap te vrijwaren, heeft de Raad toegevoegd dat een lidstaat die specifieke lokale voorschriften wil aannemen, de noodzaak daarvan duidelijk moet aantonen. Anderzijds heeft de Raad de verwijzing naar de verenigbaarheid met de beginselen van het EG-Verdrag met betrekking tot het vrije verkeer van goederen en diensten geschrapt, aangezien het Gemeenschapsrecht in elk geval geëerbiedigd moet worden.

Artikel 5 (Normen voor ontwerp, bouw en onderhoud; voorheen artikel 7)

De Raad heeft ingestemd met het voorstel van de Commissie dat nieuwe vissersvaartuigen moeten voldoen aan de relevante normen die zijn vastgesteld door een „erkende organisatie” als bedoeld in Richtlijn 94/57/EG. De Raad kon echter niet instemmen met de toepassing van die bepaling op bestaande vaartuigen, aangezien dat voor bestaande vaartuigen te kostbaar werd geacht. Hij heeft in plaats daarvan bepaald dat die vaartuigen ten minste moeten voldoen aan de voorschriften die van kracht waren ten tijde van de bouw, als vastgesteld door een erkende organisatie of gebruikt door een overheidsinstantie.

Artikel 6 (Onderzoeken en certificaten; voorheen artikel 8)

De Raad heeft lid 1 betreffende de afgifte van certificaten en het verrichten van onderzoek, enigszins gewijzigd om rekening te houden met de procedures en bepalingen van Richtlijn 94/57/EG van de Raad.

Artikel 7 (Controle; voorheen artikel 9)

Artikel 7 is volledig herschreven om een duidelijker antwoord te geven op de vraag of de controle betrekking moet hebben op de toepassing van de bepalingen van de richtlijn of van het Protocol van Torremolinos. Er is een onderscheid gemaakt tussen:

- de inspectie van vaartuigen die onder de vlag van een lidstaat varen en de inspectie van vaartuigen die niet onder de vlag van een lidstaat varen;
- de inspectie van vaartuigen die dienst doen in de interne of territoriale wateren of die hun vangst in de havens van een lidstaat aanlanden, en de inspectie van vaartuigen die dat niet doen.

Deze nieuwe tekst waarborgt dat de rechten en plichten van de lidstaten uit hoofde van dit artikel in overeenstemming zijn met hun internationale wettelijke verplichtingen, met name met artikel 4 van het Protocol van Torremolinos (dat voorziet in de inspectie van vaartuigen „wanneer die zich in de haven van een andere partij bevinden”) en artikel 17 van het Zeerechtverdrag van de Verenigde Naties (dat voorziet in het „recht van onschuldige doorvaart door de territoriale zee”).

Artikel 8 (Aanpassingen; voorheen artikel 10)

De Raad heeft het voorgestelde artikel herschreven omdat hij vond dat de aan het comité verleende bevoegdheden te groot waren en duidelijk verder gingen dan het in artikel 155, vierde streepje, van het Verdrag bedoelde uitvoeringsmandaat. Daarom heeft de Raad:

- in de titel van dit artikel „wijzigingen” vervangen door „aanpassingen”;
- in het eerste streepje van punt a) toegevoegd: „voorzover die nodig is voor de consistente toepassing in de Gemeenschap”;
- het tweede en derde streepje van punt a) vervangen door „de tenuitvoerlegging van de richtlijn, zonder dat het toepassingsgebied wordt verruimd”; en
- in punt b) uitdrukkelijk de artikelen genoemd die via het comité mogen worden aangepast.

Artikel 9 (Comité; voorheen artikel 11)

Gezien het belang van de bij artikel 8 aan het comité opgedragen taken, heeft de Raad de procedure van een raadgevend comité in lid 2 vervangen door de procedure van een regelgevend comité, type IIIa. De titel van het ontwerp-artikel is dienovereenkomstig gewijzigd.

Artikel 10 (Kennisgeving aan de IMO; voorheen artikel 12)

De Raad is overeengekomen dat niet alleen de Commissie, maar ook „het Voorzitterschap van de Raad” de IMO in kennis zal stellen van de vaststelling van de richtlijn, aangezien de Gemeenschap geen partij is bij het Protocol van Torremolinos.

Artikel 11 (Sancties; voorheen artikel 13, lid 2)

Deze bepaling is naar dit nieuwe artikel 11 overgebracht om te verzekeren dat zij wordt bestreken door artikel 12, lid 1, waarbij het aan de lidstaten wordt overgelaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen — met inbegrip van het stelsel van sancties — in werking te doen treden om aan de richtlijn te voldoen.

Artikel 12 (Tenuitvoerlegging; voorheen artikel 13, leden 1 en 3)

Gezien de waarschijnlijke datum van inwerkingtreding van de richtlijn, heeft de Raad de datum voor de tenuitvoerlegging ervan gewijzigd van „1 januari 1998” in „1 januari 1999”.

BIJLAGE I

In hoofdstuk IX, voorschrift 1, heeft de Raad de eerste zin van paragraaf (1) geschrapt, aangezien die identiek was aan de zin in het Protocol van Torremolinos.

BIJLAGE II

In de titel heeft de Raad „doch minder dan 45 meter” geschrapt, aangezien vaartuigen van meer dan 45 meter in elk geval aan het Protocol van Torremolinos moeten voldoen.

In hoofdstuk V, deel C, heeft de Raad twee wijzigingen aan voorschrift 35 toegevoegd om het veiligheidsniveau te verhogen.

In hoofdstuk VII, voorschrift 13, heeft de Raad de voorgestelde wijziging in paragraaf (2) geschrapt, aangezien daarin werd verwezen naar bestaande vaartuigen terwijl bijlage II is beperkt tot nieuwe vaartuigen. Bovendien is diezelfde bepaling reeds vervat in bijlage I.

Om dezelfde redenen heeft de Raad in hoofdstuk IX de tweede zin van voorschrift 1 en de aanpassing van voorschrift 3 geschrapt.

BIJLAGE III

Wat betreft de noordelijke regionale bepalingen in deel A, punt 1, heeft de Raad het toepassingsgebied „de wateren ten noorden van 60°NB, met uitzondering van de Oostzee”, vervangen door een meer gedetailleerde omschrijving, vergezeld van een aan bijlage III gehechte kaart, zodat rekening wordt gehouden met de geografische eigenheden van het betrokken gebied.

Deel A, punt 5, van het voorstel, waarin werd voorgeschreven dat de vaartuigen voor elke reddingsboot, elke „man over boord”-boot en elk reddingsvlot een noodradiobaken (EPIRB) aan boord moeten hebben, werd te kostbaar geacht en daarom geschrapt.

De Raad was van mening dat een radartransponder die in staat is in de 9 GHz-band te werken, voldoet aan het doel van deze bepaling, namelijk om de reddingsdiensten in staat te stellen alle te water gelaten reddingsvaartuigen te lokaliseren, en heeft daarom een nieuw punt betreffende voorschrift VII/14 opgenomen waarbij wordt voorgeschreven dat elke reddingsboot, elke „man over boord”-boot en elk reddingsvlot voorzien moet zijn van een radartransponder.

De Raad heeft het voorgestelde punt 10 (radiatorrichtingzoekers) geschrapt. Aangezien de eerder genoemde radartransponder het al mogelijk maakt reddingsvaartuigen te lokaliseren, zou het in punt 10 vervatte aanvullende voorschrift een onnodige financiële belasting voor vissersvaartuigen betekenen, zonder dat het veiligheidsniveau daardoor toeneemt.

In deel B betreffende de zuidelijke regionale bepalingen, is het voorgestelde punt 3 betreffende radioapparatuur voor reddingsmiddelen voor vaartuigen van minder dan 45 meter geschrapt omdat deze bepaling al vervat is in bijlage II, die ook van toepassing is op de zuidelijke regio's.

Voorts is in deel B het voorgestelde punt 5 (radiocommunicatie — omschrijvingen) geschrapt omdat het IMO Master Plan misschien niet altijd aangepast is aan de laatste stand van zaken en de uitrusting van vaartuigen niet afhankelijk gesteld mag worden van het naleven van rapportageverplichtingen door de partijen bij het IMO.

BIJLAGE IV (nieuw)

De Raad heeft een nieuwe bijlage IV toegevoegd om voor te schrijven dat vissersvaartuigen aan aanvullende specifieke veiligheidsvoorschriften moeten voldoen. De voorschriften zijn toegevoegd om het hoofddoel van de richtlijn te bereiken, namelijk om in de gehele Gemeenschap uniforme veiligheidsnormen op het hoogst mogelijke niveau tot stand te brengen (zie opmerkingen betreffende artikel 3, lid 4).
